

Predstavenie Ježiša
v chráme
Po ôsmich dňoch,
keď ho bolo treba obrezať,
dali mu meno Ježíš,
ktorým ho anjel nazval skôr,
ako sa počal v živote matky.
Keď uplynuli podľa
Mojžišovho zákona
dni ich očisťovania,
priniesli ho do Jeruzalema,
aby ho predstavili Pánovi,
ako je napísané
v Pánovom zákone:
"Všetko mužského rodu,
čo otvára lono matky,
bude zasvätené Pánovi."
V Jeruzaleme žil vtedy
muž menom Simeon,
človek spravodlivý
a nábožný, ktorý
očakával potechu Izraela,
a Duch Svätý bol na ňom.
Jemu Duch Svätý vyjavil,
že neumrie, kým neuvidí
Pánovho Mesiáša.
Z vnuknutia Ducha
prišiel do chrámu.
A keď rodičia prinášali dieťa
Ježiša, aby splnili, čo o ňom
predpisoval zákon,
vzal ho aj on
do svojho náručia
a velebil Boha slovami:
"Teraz prepustíš, Pane,
svojho služobníka v pokoji
podľa svojho slova,
lebo moje oči
uvideli tvoju spásu,
ktorú si pripravil pred
tvárou všetkých národov:
svetlo na osvietenie pohanov
a slávu Izraela, tvojho ľudu."
Jeho otec a matka
divili sa tomu,
čo sa o ňom hovorilo.
Simeon ich požehnal
a Márii, jeho matke, povedal:
"On je ustanovený
na pád a na povstanie

pre mnohých v Izraeli
a na znamenie, ktorému
budú odporovať,
- a tvoju vlastnú dušu
prenikne meč -, aby vyšlo
najavo zmýšľanie
mnohých srdc."
Žila vtedy aj prorokyňa
Anna, Fanuelova dcéra,
z Aserovho kmeňa.
Bola už vo vysokom veku.
Od svojho panenstva žila so
svojím mužom sedem rokov,
potom ako vdova do
osemdesiateho štvrtého roku.
Z chrámu neodchádzala,
vo dne v noci slúžila Bohu
pôstom a modlitbami.
Práve v tú chvíľu
prišla aj ona, velebila Boha
a hovorila o ňom všetkým,
čo očakávali vykúpenie
Jeruzalema.
A keď vykonali
všetko podľa Pánovho
zákona, vrátili sa do Galiley,
do svojho mesta Nazareta.
Chlapec rástol a mocnel,
plný múdrosti,
a Božia milosť bola na ňom.
Dvanásťročný Ježíš
v chráme
Jeho rodičia chodievali
každý rok do Jeruzalema
na veľkonočné sviatky
Keď mal dvanásť rokov,
tiež išli, ako bývalo
na sviatky zvykom.
A keď sa dni slávností
skončili a oni sa vracali
domov, zostal chlapec Ježíš
V Jeruzaleme, čo jeho
rodičia nezbadali.
Nazdávali sa,
že je v sprievode.
Prešli deň cesty
a hľadali ho medzi
príbuznými a známymi.
No nenašli.
Vrátili sa teda do Jeruzalema

a tam ho hľadali.
Po troch dňoch
ho našli v chráme.
Sedel medzi učiteľmi,
počúval ich
a kládol im otázky.
Všetci, čo ho počuli,
žasli nad jeho rozumnosťou
a odpoveďami.
Keď ho rodičia zazreli,
střípli od údivu
a Matka mu povedala:
"Syn môj,
čo si nám to urobil?
Pozri, tvoj otec i ja
sme ťa s bolesťou hľadali!"
On im odpovedal:
"Prečo ste ma hľadali?
Nevedeli ste, že mám byť
tam, kde ide o môjho Otca?"
Ale oni nepochopili slovo,
ktoré im hovoril.
Potom sa s nimi vrátil
do Nazareta
a bol im poslušný.
A jeho matka
zachovávala všetky slová
vo svojom srdci.
A Ježíš sa vzrástol
v múdrosti, veku
a v obľube u Boha i u ľudí.
Lukáš - kapitola 3
Ján Krstiteľ
pripravuje cestu
V pätnástom roku vlády
cisára Tibéria,
keď Poncius Pilát
spravoval Judeu
a Herodes bol tetrarchom
v Galilei, jeho brat Filip
tetrarchom v Itúrei
a trachonitídskom kraji
a Lyzaniáš tetrarchom
v Abilíne,
za veľkňazov Annáša
a Kajfáša zaznel na púšti
Boží hlas nad Jánom,
synom Zachariáša.
Chodil po celom okolí
Jordána a hlásal

krst pokánia
na odpustenie hriechov,
ako je napísané
v knihe rečí proroka Izaiáša:
"Hlas volajúceho na púšti:
"Pripravte cestu Pánovi,
vyrovajte mu chodníky!
Každá dolina sa vyplní
a každý vrch a kopec zníži.
Čo je krivé, bude priame,
a čo je hrboľaté,
bude cestou hladkou.
A každé telo
uvidí Božiu spásu."
Ale zástupom,
čo prichádzali k nemu,
aby sa mu dali pokrstiť,
hovoril: "Kto vám
ukázal, ako uniknúť
nastávajúcemu hnevu!?
Prinášajte teda ovocie
hodno pokánia a nepokúšajte
sa nahovárať si: "Naším
otcom je Abrahám!"
- lebo vravím vám:
Boh môže Abrahámovi
vzbudiť deti aj z týchto
kameňov.
Zástupy sa ho pýtali:
"Čo teda máme robiť?"
On im odpovedal:
"Kto má dvoje šiat,
nech dá tomu,
čo nemá nijaké,
a kto má jedlo,
nech urobí podobne!"
Aj mýtnici prišli,
aby sa dali pokrstiť,
a hovorili mu:
"Učiteľ, čo máme robiť?"
On im povedal:
"Nevymáhajte viac,
ako vám určili!"
Pýtali sa ho aj vojaci:
"A čo máme robiť my?"
Vravel im:
"Nikoho netrápte,
nikomu nekrivdíte
a buďte spokojní
so svojím žoldom!"

Ľud žil v očakávaní
a všetci si o Jánovi
v duchu mysleli,
že azda on je Mesiáš.
Ale Ján dal odpoveď
všetkým: "Ja vás krstím
vodou. No prichádza
mocnejší ako som ja.
Ja nie som hoden
rozviazať mu remienok
na obuvi.
On vás bude krstiť
Duchom Svätým a ohňom.
V ruke má vejačku,
aby si vyčistil humno
a pšenicu zhromaždil
do svojej sýpky,
ale plevy spáli
v neuhasiteľnom ohni."
A ešte všelijako ináč
napomínal ľud
a hlásal mu evanjelium.
Pokrstenie Ježiša
Keď sa všetok ľud
dával krstiť
a keď bol pokrstený aj
Ježíš a modlil sa,
otvorilo sa nebo,
zostúpil na neho
Duch Svätý v telesnej
podobe ako holubica
a z neba zaznel hlas:
"Ty si môj milovaný Syn,
v tebe mám zaľúbenie."
Keď Ježíš začal účinkovať,
mal asi tridsať rokov.
Lukáš - kapitola 4
Pokušenie na púšti
Ježíš sa vrátil od Jordánu
plný Ducha Svätého.
Duch ho vodil
štyridsať dní po púšti
a diabol ho pokúšal.
V tých dňoch nič nejedol.
A keď sa skončili,
vyhladol.
Tu mu diabol povedal:
"Ak si Boží Syn,
povedz tomuto kameňu,
aby sa stal chlebom."

Ježíš mu odvetil:
"Napísané je: "Nielen z
chleba žije človek."
Potom ho diabol vyzdvihol,
v jedinom okamihu
mu ukázal všetky
kráľovstvá sveta
a vravel mu:
"Dám ti všetku ich moc
a slávu, lebo som ju dostal
a dám ju komu chcem.
Ak sa mi teda budeš klaňať,
všetka bude tvoja."
Ježíš mu povedal:
"Je napísané: "Pánovi,
svojmu Bohu sa budeš
klaňať a jedine jemu
budeš slúžiť." Potom ho
zaviedol do Jeruzalema,
postavil ho na vrchol chrámu
a povedal mu:
"Ak si Boží syn,
vrhni sa stadeto dolu,
veď je napísané:
"Svojim anjelom
dá príkaz o tebe,
aby ťa chránili,"
a "vezmú ťa na ruky,
aby si si neuderil nohu
o kameň."
Ježíš mu odvetil:
"Je povedané:
"Nebudeš pokúšať Pána,
svojho Boha."
Keď diabol skončil
všetko pokúšanie,
na čas od neho odišiel.
Ježišovo vystúpenie
v Nazarete
Ježíš sa v sile Ducha
vrátil do Galiley
a chýr o ňom sa
rozniesol po celom kraji.
Učil v ich synagógach
a všetci ho oslavovali.
Prišiel aj do Nazareta,
kde vyrástol.
Podľa svojho zvyku
vošiel v sobotu do synagógy
a vstal, aby čítal.

Podali mu knihu
proroka Izaiáša.
Keď knihu rozvinul,
našiel miesta,
kde bolo napísané:
"Duch Pána je nado mnou,
lebo ma pomazal,
aby som hlásal
evanjelium chudobným.
Poslal ma oznámiť zajatým,
že budú prepustení,
a slepým, že budú vidieť;
utláčaných prepustiť
na slobodu a ohlásiť
Pánov milostivý rok."
Potom knihu zvinul,
vrátil ju sluhovi
a sadol si.
Oči všetkých v synagóge
sa upreli na neho.
A on im začal hovoriť:
"Dnes sa splnilo toto Písmo,
ktoré ste práve počuli."
Všetci mu prisviedčali
a divili sa milým slovám,
čo vychádzali z jeho úst,
a hovorili:
"Vari to nie je Jozefov syn?"
On im vravel:
"Akiste mi pripomeniete
príslovie:
Lekár, lieč sám seba!
Počuli sme, čo všetko
sa stalo v Kafarnaume;
urob to aj tu, vo svojej
vlasti." A dodal:
"Veru, hovorím vám:
Ani jeden prorok nie je
vzácný vo svojej vlasti.
Ale vravím vám pravdu:
Mnoho vdov bolo
v Izraeli za dní Eliáša,
keď sa zavrelo nebo
na tri roky a šesť mesiacov
a nastal veľký hlad
po celej krajine.
A ani k jednej z nich
nebol poslaný Eliáš,
iba k onej vdove
do Sarepty v Sidone.

A mnoho malomocných
bolo v Izraeli
za proroka Elizea,
a ani jeden z nich
nebol očistený,
iba Sýrčan Náman."
Keď to počuli,
všetkých v synagóge
zachvátil hnev.
Vstali, vyhnali ho z mesta
a viedli do až na zráz vrchu,
na ktorom bolo ich
mesto postavené,
a odtiaľ ho chceli zhodiť.
Ale on prešiel pomedzi nich
a odišiel.